

Mazsalacas

Vecīstīc

LTF un LNNK MAZSALACAS PILSĒTAS GRUPU IZDEVUMS

Nr. 69)

13.

NO LIELDIENĀM LĪDZ MĀTES DIENAI

Pavisam drīz varēsim teikt pavasarim arīevas.Cik saposti un sakārtoti sagaidīsim vasaru? Ir aizvadīta Zemes diena. Zāl,

ka Mazsalacā to iepuši nevarēja just.Cik koku un krūmu iestādījām šajā dienā un vai vispār? Vai katrs esam sakopuši kaut mazu zemes stūri?

Un tomēr Zemes dienā sakoptāks kļuva pilsētas centrs.Blaikus bērnu rotālu laukumā

maz izzuduši ilgi kultivotie džungļi.Sakopātā Baznīcas apkārtnē, kapsētā.Par to palīdzies jāsaka ne daudziem pilsētas iedzīvotājiem.

Bet cik gan daudz vēl būtu tirāms un kopjams! Ar entuziasmu vien šeit būs par maz.

Gaidīsim no jaunās pilsētas padomes un tās priekšsēdētāja Aboliņa E. enerģiskāku darbību.Tieši šiem cilvēkiem vajadzētu risināt daudzas samilzušas pilsētas problēmas Gaidīsim! Bet,kad aicinās,tad lādzu būsim atsaucīgi! Žēsim līdzi bērnu un mācīsim viņus strādāt! Cienīsim otru paderīto darbu! Saudzēsim visu dzīvo, kas ir ap mums! Ieiesim brīvā Latvijā! savos ušķīvēs! Kā teicis viens austrumu gudrais,Latvija būs brīva tad,kad aprīlī uzziedēs ievas.Rakstu un skatos pa logu: ievār rāisās ziedpumpuri. Ir 27.aprīlis.

VIAATORIJA PURIŅA

Lieldienas iešūpoja mūs visus Brīvības gaidās.Notikumu raibajos virpuļos no notikumiem pasaulē līdz Mazsalacas norisēm - var vienīgi izsecināt: Mēs esam izrauti no ierastā ritma,bet jaunajā ritmā vēl neesam iegājuši.

Pasaules notikumu centrā - Lietuva.Manu attieksmei Lietuvas jautājumā un arī Brīvības jautājumā,lai izsaka šīs rindas:

"Es negribu būt puteklis
tavā saujā,
Ja man lemts puteklīm tik
būt.
Ja man lemts puteklīm
tik būt,
Es negribu
tavs puteklis būt."

Maska sākusi ekonomisko blokādi pret Lietuvu.Brīvā pasaule uz to reagē ar gudru rīcību - necenšas forsēt notikumus,lai Maskava spētu apjaust,ka runām (esam par dialogu) ir jāseko arī darbiem.Cik ilgi var runāt vienu,bet darīt pavisam kaut ko citu! Kaut gan tā jau visu laiku bija un ir arī tagad administratīvi birokrātiskā aparatā pamatplataforma.

Domājot par Lietuvu,gribas tikai vienlaik arī mēs būtu skidri pateikuši visai pasaulei latviešu tautas gribu - saisināti Lietuva.Varbūt pasaule gaida uz Latviju, lai teiktu savu izsākrošo vārdu Baltijas jautājumā.

No republikas norisēm - gribu iepaši izdalīt Latvijas visu līmeņu deputātu sapulci Daugavas stadionā 1990.5.21.aprīlī.Vairāk informācijas būs 2.lpp.,bet šeit gribu tikai citēt dažus dzirdētušus izteicienus balsu skaitīšanas laikā.

"Rubiks jau noteikti aizgājis maksķerēt tāpēc "pret" nav."

"Ja nesaies kīselī,tad kaut kas būs."
"Kīselī" jau nemaz nevar saiet.Biezpienā tikai.

Bet,ja gribam nedaudz nopietnāk,tad mazs bērns rotātājas krustcelēs zem autojoša zirga pakaviem."

Kad domāju par Mazsalacu,tad gribas domāt piezemēti:

1)kas izmāniņas pilsētas sejā,

(Mazsalaca kļuvisi sakoptāka: Tā organizētās tulkas 7.,23.,30.aprīlī,Zemes dienai,cilvēku rosiņa māju pagalmos un īrpus tiem);

2)gurīgā sakoptība; (Nākstas dienu pasākumi,V.Hirtes muzeja atlāšana).

Uztrauc: es - pilsētas deputāts.Gaidītie regulāro ekskursantu plādi Mazsalacā. Kāds ir manu vēlētāju un mans viedoklis šādā jautājumā! Kau man to pateikt? Kur? Kas no tā izmainīsies?

"Ir tikai klusums.

Un es esmu atbildīgs."

JĀNIS BĒRZĪNS

Mēs visi dzīvojam notikumiem bagātā laikā.Tikko kā aizvadīta Latvijas deputātu sapulce.Lielākā daļa deputātu atbalstīja neatkarības un suverenitātes atjaunošanas ideju,apliecināja nesatrīcināmu apjomīanos iet pa Baltijas ceļu līdzās Lietuvas un Igaunijas tautām.

Vēlēšanās iet šo ceļu latviešu tautai ir liela.Vai tikpat liela ir arī tās varēšana? Vai mums,čnoties ar visām grūtībām,kas mūs skar pašlaik,pietiks spēka pārvārēt tādu pašu blokādi kā latviešu tautai? Vai mēs pie tiekami labi apzināmies,kas mums ir jāveic, lai to izturētu? Mēs bažas,vai sapratīs mūsu centienus cilvēki,kuri stāv tālu no politikas un kuru svarīgākais jautājums ir,kur nopirkst lētu desu vai dabūt kādu kurpjū pāri.Vai mēs spēsim attaisnot paši savas vēlēties arī darbos,ne tikai vārdos? Ja iestādīmies kaut vai savos līdzcilvēkos Mazsalacēs - cik tad ir tādu cilvēku,kas domā par pilsētas sakoptību un skeistumu?

Lai mēs ar drošu sirdi un atklātu skatu varētu ieiet neatkarīgajā Latvijā,ums ir jāatkārt kulturālākiem savā dzīsēlē,attiecībās ar cilvēkiem.Mums ir jāapzinās,ka to kā mums trūkst neatnēsis "laimes lācis". Tas ir mūsu rokās, numas tas ir jārod ar savu darbu,jo neatkarīgai Latvijai,tātad arī Mazsalaci,ir jābūt stiprai un drošai.Mums ir jāliek lietā viss,ko mēs protam un spējam.rīkai tad mēs varēsim nesatrīcināmi iet neatkarīgas Latvijas ceļu.

BALBA BĀSKERE

(turpin. no 1.lpp.)

Laikapoms no Lielās dienas līdz Nātes dienai ir bijis piešātināts dažādiem notikumiem, ka grūti izceļ kādu no kopējā konteksta. Aprīlis ritāja sem Lietuvas zīmes. Ko lai dara, mēs esam tā politizējus, ka, gribi vai negribi, visur runā par politiku.

Lielās politikas énā palika dažādi notikumi teptat Latvijā, Valmieras rajonā, Mazzsalacā, piemēram, Zemes diena, kad cilvēki strādāja tūrums, laukos, parkos, skvēros, laukumos, izlīdzoties piedeošanu no Zemes mātes par savu augstprātību, lepnību, noziedzību un paviršību. Vai šī mūsu lūgšana nebūs jau novēlota? Vai zeme mums piedos noziegīgo saukli: "Cilvēks valdīs pār dabu"? Vai piedos? Vai piedos lidmašīnu rēkoju gaisā, naftas plankumus okeānu un jūru ūdeņos, izmirušos putnus un dzīvniekus, caurumus ozona slāni, vai to maz var piedot?

Sogad paieš divdesmit gadi kopā ASV senators G. Nelsons ierosināja atzīmēt Zemes dienu. Ar šogadu arī Latvija ieies pasaules tau tu sainē, kur cilvēki domāja Zemes domu. Protams, ne visi, bet vismaz daži. Lai Dievs dod, ka veirākums.

Manuprāt, visiem cilvēkiem derētu atcerēties, ka tikai ar ko ku lapotni zemes māte lauj mums elpot. Tāpēc, pirms pacelat cirvi, padomājiet! Vai tas par daudz prasīts? Protams, ne. Viena diena gadā, kas veltīta zemei. Tai pašai Zemei, kas ir mūsu dzīvības sāpulis.

Vai zeme mums piedos mūsu grēkus? To rādis laiks. Vismaz cēsim to labāko. Cēlu ideju vārdā, mūsu nākotnes vārdā lūgsim zemei piedeošanu!

Avis SLOKA

Domes sedē

18.aprīla Domes sēdes darba kārtībā jautājums par sakopēnas talku Zemes dienā.

Diemzīl pilnībā šo jautājumu izskatit neverēja, jo nebija ieradušies daudzi Domes locekļi un pilsētas padomes priekšsēdētājs.

Nobeigumā AP deputāts Z. Ziediņš iepazīstināja ar tā depu tātu frakcijas darbu Augstākā Padomē gatavojoties 1. sesijai 3. maijā. Nosūtīja telegrammu PSRS prezidentam protestējot pret Lietuvā uzsāktu ekonomisko blokādi.

ZĪLONI NAV IEMĀČĀMI, TIE VIENKĀRSI IR PAR LIELIEM

Vislatvijas Tautas Deputātu Sapulcē.

21.aprīlis. Daugavas stadions. Spēja saule. Dieviņš ir apzēlojies par latviešu tautu. Zināms plurālisms pie galvenās ieejas. "Nepieļausīs Latuvas variantu Latvijā", "Lepins atzina, Stalins okupēja, Gorbačovam jāatrod nolaupītā neatkarība Lietuvai, Latvijai, Igaunijai." Te gluži mierīgi sadziļojoši gan stalinisms, gan Gorbačova atjaunotās Federācijas ilūzijas, gan latviešu tautas Brīvības centieni.

No aptuveni 13 tūkst. Latvijas dažādu līmeņu deputātiem uz šo sapulci bije ieradušies 8086 deputāti. No Mazzsalacas pilsētas tautas deputātu padomes sanāksmē bija: Jānis Vidovskis, Edvīns Aboliņš, Jānis Reinvalds, Mārtiņš Prauliņš, Valīja Pētersone, Edgars Raudīns, Vladimirs Kobitjevs, Māris Radziņš, Ojārs Bēkeris, Uldis Dreimanis, Āivars Aboltiņš, Pēteris Svilis, Andis Aboltiņš, Jānis Bēriņš, Guntars Bēriņš, Māris Zariņš, Baiba Baķere, Andris Kalniņš. (Par rezolūciju nobelscīja viisi deputāti no Mazzsalacas.)

Sapulci atklāja D. Ivāns, uzsvērot to, ka šis ir iepāss notikums Latvijas vēsturē.

"Šā ir iepāsa svētku izjūta, kad dažāda ranga deputāti esam vienots organismi. Esam pulcējušies uz Zemes dienu. Ja visapkārt tiek izmēsti grūži, lai gatavojamies lielajai Latvijas talkai, lai izmēstu netiro režīmu. Latvijai jāpieder mums pašiem!"

Iziedonis. "Latviju jāatjauno laupītāju klātbūtnē. Vajātāji tēlo vajatos. Zilonis iekāpis ar vienu kāju skudru pūzni un pieprasē parlamentāras tiesības savai kājai. Ja skudras ūrās viņam uz kājas, tad viņš daris to pašu ar skudrām. Kaut gan zilonis jau vairākkārt ir licis lielo čupu virsū. Šī pasaule pastāv. Un tā ir šodienā."

(turpinājums 4.lpp.)

Tik reti kad tā ir.
kad divas elpas man ir blakus:
No manis un no tā ceļa,
pa kuru eju.

Mana mīla māmuliņa.

Naija otrajā svētdienā visā pasaule, kur cilvēciskās vērtības tiek uzskaņotas par primārām, svin Nātes dienu. Arī Latvijas brīvvalsts laikā, kā tas pieklājas sabiedrībā, kur augsta demokrātija, svinēja Nātes dienu.

Pirma reizi Latvijā Nātes diena atzīmēta 1924.gada 11.maijā. Protams, visus lietis vajadzīgi cilvēki, kas uzdrīkstas darīt to, kā neviens vēl nav darījis. Un šis cilvēks, kas uzdrīkstējās, bija Mazzsalacas draudzes mācītājs Alfrēds Skrodelis. Varam būt lepni, ka 1924. gada 11.maijā tūsī Mazzsalacē pirma reizi Latvijā svindīja Nātes dienu. Gūja gud', un valsts ziemeļu stūri iedibinātā tradīcija izplatījās pa visu Latviju. Vi tas turpinājās līdz latviešu tautai liktenīgām 1940.gadam, kad sākās viss garīgā un garīguma nādēšana, kad okupanti un pašāmāju kāngari "redīskrāsā" pūlējās vaiga sviedros, lai pārvērstu latviešu tautu par mānukurtiem.

HELENA TILIKĀ - 92 gadus veca māmula, pilnīgi akila, kura kādu laicīgu atpakaļ saņēma pensiju 28.rībī, mēnesī. Kad Māris fotografēja, viņa teica: "Toreiz, kad fotografēja, tās bildes laikam neiznāca." (Kādu laiciņu pirms mums šeit bija bijis kāda laikraksta fotokorrespondents.)

Tācu tautas atmiņa palika dzīva, lai šogad, pēc piecdesmit gadiem, atkal atzīmētu Nātes dienu, lai 13.maijā pulcētos dievnamos, lai godā celtu cilvēces dzīvības devēju Māti, kas ir visa labā sākums.

Bet kā mācītājam Alfrēdam Skrodelim radās doma par Nātes dienas atzīmēšanu? Kā rakstījis pēts A. Skrodelis, tad ideja par Nātes dienu dzīmītu 1921.gadā mirušās piemīpas dienā, atceroties kādu stāstu par bārabērnu, kurš gribējais dedzināt egli Ziemassvētku vakarā savai mirušai māmībai, bet bijusi tikai viena svecīte. Un šo svecīti mazajā eglitē aizdedzis svētku vakarā uz māmīpas kapa! Svecīte uz Nātes kapa kā Nātes gaiša dvēselīte. Raugoties svecīšu plānošajās liesmās, radusies doma, vai kas vēl var būt skaistāks, kā būt kopā uz bridi ar aizgājušiem?

Un šajā mīklī A. Skrodelim rodas ideja par Nātes dienu. Ikvienam no mums, māte ir vismīlākais un vistuvākais cilvēks pasaulei. Viens mātes vēlas, lai viņu bērni būtu labākie, āeklākie un gudrākie. Bet kā ir ar bērnu milēstību pret māti? Vai mēs viņas atceramies, milam, cienam? Savā sprediķī "Par to mazo sāpulīti" 1921.gada 13.aprīlī A. Skrodelis aicināja iesvētamos jaunekļus nekad neaimirst māti:

Par to mazo sāpulīti,
Ko tev as-rām māte kāra,
Vienu mīlu, mīlu skata
Dod no sava acu pāra.

Par to vājo sāpju krūti,
Ko tu, mazīši būdams, zīdi,
Dēli, atceries jēl mani
Vienu isu, isu brīdi.

Par to nogurūšo balsi,
Kas tev teicē Kristus vēsti,
Vienu baltu, baltu rozi
Man uz kapa kopas dēsti.

(J. PORUKS)

No idejas rašanās brīza līdz tās īstenošanai aizsteidzās veseli trīs gadi. Bija doma Nātes dienu atzīmēt maija beigās, kad viena daba plaukst un ābeles zied, bet tad A. Skrodelis "Brīvās zemes" mēneša pielikumā "Zemes spēks" izslājē rakstīja par Nātes dienu Amerikā un Zviedrijā. Tur Nātes dienu atzīmēja maija otrajā svētdienā, tāpēc arī Mazzsalacē šo dienu pārcēla pāris nedēļas agrāk. Kā atceras mācītājs, tad "šini dienā draudze pulcējās jo lielā skaitā baznīcā uz šo jauno svētku dienu. Draudzes acis mirdzēja asaras, kad uz augšu cēlās mātes dienas dziesmu skapas, kad pieminējās sprediķi un lūgšanās dzīvās un mirušās mātes, runājām par viņu milēstību un

gizlūdzam par viņām:

Pie tavas sirds es atkal mieru jutu
Kā seno dienu gaišās stundās,mát, !
Un domāju,kaut mūžīgi tā būtu,
Kaut nespētu nekas vairs sāpināt.

Kā maldu nakts mans mūža gājums bijis,
Nu gribu būt kā bērns pie tevis mazs.
Nu dzīves laimi zinu izbaudījis -
Par tāvu milu svētāks nav nekas.

(J. LĪVIŅIEKS)

Mazsalacas draudzes mācītājs Alfrēds Skrodelis daudz rakstīja un runāja par Mātes dienu, lai to svinētu visā Latvijā, lai šī diena klūtu par vijas tautas svētu mātes piemīgas dienu, kurā visas sirdis ievilpotos dzīļā pateicībā,sirsnībā,godbījbā pret savu māti, lai šī diena klūtu par lielu un dzīlu tautas audzināšanas dienu un par dienu, kurā visās mātēs ierunājas gaiša un liels prieks.

Pamatā, bet neatlaidīgi Mātes dienas doma, ideja, vērsās plašumā, ierosināja, savilpoja un aizrāva arvien plašākas sabiedrības aprindas; sākusies atsevišķas draudzēs, tā pārcēlās uz dažādām organizācijām, kuras tiecās apvienoties šim mērķim visā tautā.Mātes dienas kustība, kas pārsviedusies no zemes zemē, kas modusies, augusi, veidojusies atsevišķas tautas, zemēs, valstīs, tiecās saglisties vienā spēcīgā straumē, kas apņemtu visu cilvēci.

Un tā, 1931.gadā Kanādā notika Vispasaules sieviešu kristīgās atturības biedrības "Baltā Lenta" kongress, kurā izlēma svinēt Mātes dienu vienlaicīgi visā pasaule, proti, maija otrajā svētdienā.Jāteic, ka jau toreiz - 1934.gadā - A.Skrodelis rakstīja: "Jānorāk pie tā, lai šī diena būtu ne tikai dažādu sarikojumu diena, bet visas tautas s vētki, lai katrā latvietis katrā mājā bez kāda aicinājuma un uzmudinājuma ziņātu: šodien mātes diena un steigtos uz baznīcu, kapiem, pie mātes, rakstītu vēstuli, sūtitu sveicienus, nestu dāvanu, censatos.Lai nav nevienas vadītājas organizācijas, lai nav nevienai jāuzmudina, jāatgādina, bet lai šī diena ir līdzīga lūgšanas dienai, mīrušo dienai, plūdēs svētkiem, lai viņa būtu jau kalendāra atzīmēta un lai katrā pats no sevis ziņātu: S O d i e n a . Bet šīs dienas svētuma dēļ jāsargā, lai neviena organizācija viņu neuzskata par savu dienu - lai katrā organizācija un katrā latvietis dara cīk un ko spēj un to dara sirsnībā".

Tagad, kad pēc pusgadsimta ilgas aizmirstības, mās ceļam gaismā aizmirstās un pusaizmirstās, senās un labās tradīcijas, mums derētu atcerēties arī šos, iepriekšējā rīndkopā sarakstītos, Alfrēda Skrodelas vārdus par visas tautas svētām.

Mātes diena... Vai ar šo vienu dienu gadā mās spējam atmaksāt mātei vijas mīlestību? Vai vispār tā ir atmaksājama? Vai nav taisnība sīcienam: ja arī mums divas dzīves būtu, arī tad nespētu mās mīlestību atmaksāt. Mās varam tikai dzīļā godbījbā un pateicībā noliekties vijas priekšā. Atmaksāt ne. Un tomēr vienu mās nedrīkstam aizmirst. Mātes ceļš ir sāpujā, rūpju un sevis aizliezošs mīlestības ceļš. Viņa neprasa neko, dzīvi dod, dod, viņu sevi pamazām atdod. Bet vai mās drīkstam tikai zemēt? Vai mūsu pienākums nav sagādāt arī viņai kauvienu gaišāku brītiņu, gaišāku dienu, kurā tā justu: šī diena nav rūpju un sāpuju diena, šī diena manā dzīvē ir svētku diena, tā ir mana svētku diena.

Nav otra cilvēka višā pasaule, kurā vairāk būtu mūs milējis, vairāk upurējis, vairāk sevi aizliedzis, kurā vairāk būtu mums devis, kā māte, nav cita cilvēka višā tautā, kura darbs un upuris lielāks būtu, kā mātei. Tauta un valsts būs stipra ne tad, kad tai gudri politiķi, bet tad, kad tai labas un kriekas mātēs. Tauta, kurā nav stipra mīlestība un ciēnība pret māti, ir nomāldījusies un iekšķēji izvirtusi, egoistu, patīmiņu bars, ne tauta sāvērda labākā nozīmē.

Māte... Nav nekā lielāka un svētāka pasaule par mātes cīenišanu un godāšanu!

Bet kas jādara Māte... Māte... Ieskatisimies, ko rakstījis Mazsalacas draudzes mācītājs Alfrēds Skrodelis 1934.gadā. Varbūt tagad vienu otru padomu varētu izmantot?

Un tā, ko darīt Mātes dienā, ja dzīvojam pie vecākiem:

1. Tuvojoties mātes dienai, sagādā viņai kādu dāvanu - varbūt rokdarbu, kaut ko citu, kas viņu iepriecinātu, pēc kā viņa ilgojusies, tīkojusies, varbūt palielini vijas vai tās vecāku fotogrāfijas. Bez citām dāvanām katrā ziņā kādu grāmatu - dziesmu grāmatu, kādu Mātes dienas grāmatām.

2. No rīta piecelies agrāk, uz galda pie mātes gultas uzliet puķes, ziedus, noliec uz galda dāvānu, uzdedz sveces, appušķo galdu ar pīmajiem zālumiem.

3. Appušķo mātes krēslu - zālumu vai brūklenāju vainagu - šīni dienā viņa lai sēt goda krēslā.

4. Modīni māti ar vijas milāko dziesmu. Dziedi pats!

5. Apņemies un solies māti vairs nekad nespīnāt - ar izturēšanos, vārdiem, dzīvi. Lūdz viņai piedāvātu par visu, ko esi pāri darījis.

6. Mātes dienā nelauj mātei nekā darīt - padars viņu patsīs - tīri istabu, apkop mājas soli, pagatavo mātes milākos un vislabākos ēdienus.

7. Mātes dienu velti vienīgi savai mātei: pasēdi kopā ar viņu, pastāsti par savām iecerēm, lūdz viņu stāstīt par vijas jaunību, dzīvi, iezīj kopā ar viņu pastaigāties. Lai neviens bērns šajā dienā neatstāj savu māti vienu.

8. Ejiet kopā uz baznīcu, kur šīni dienā piemin māti.

9. Atsakies no kāda seva netikuma - dzeršanas, smēķēšanas, uzdzī-

ves, iepriecīm, asuma, ātrsirdības. Tā būtu visskaistākā dāvana - mātes sirds klūtu gaiša.

Vīsus šos padomus var attiecīnāt arī uz tiem, kas dzīvo šķirti no vecākiem. Neizmirstiet tikai Mātes dienā apciemot māti, atcerieties, viņa loti, loti jūs gaida.

ANITA SVĒTIŅA

Nēs esam atnākuši visi, māt,
Māt, tavi mīlie, ločotie un rātie,
Nēs esam atnākuši parunāt
Caur sāpēm, tālumu un
zemes vārtiem
Par to, ka pietrūkst tava kļusā
smaila
Un piedošanas visu saprotosās,
Par to, ka vēl arvien māt tevi
gaidām,
Ka blakus tev biji siltāk daudz
un drošāk...
Nu saprotam - par vēlu tevi žēlot
Un rožu klēpjus zālī mārā bērt,
Tār vēlu raudāt, vieglas smiltis
vēlot
Un nespējot neko vairs palīdzēt
Tev vienīgai, kas sevi netaupija,
Lai laimīgi un labi justos māt
Ist tad, kad dienā melni lieti
lija
Un sauli nemanija pamalēs...
Māt, mīlo māt, paldies par to,
kas bijis,
Paldies par maigumu, kas viennēr
uzvarēja,
Vēl sveces deg, vēl viss ir
nesadzījis,
Un debesīs tik skumja tava seja...

Ja māte mirusi, tad padoms būtu sekjojōs:

1. Aizej pie mātes kapu, aiznes zīodus, brūklenāju vainagu; nometis celos, lūdz Dievu, pasēdi pie viņas kapu - nesteidzies prom. Uzdedz svecīti pie kapu, lai tas būtu svētās brīdis.

2. Appušķo mājā mātes attēlu zālumiem, vainadzīpiem, iedēdz sveci zem mātes attēla, raugies viņas sejā, aīs, pārdomā savu dzīvi. Dari to jau svētvakarā vai svētdienas vakarā krēslas stundā.

3. Neaizmirsti bažniču, kur šajā dienā lūdz par mirušām mātēm.

4. Iepriecīni kādu māti, kurai bērnu vairs nav - sasildi vienītu māti un priečīses par tevi tava māte augšā.

Vionālga, kas tagad esī, šodien - Mātes dienā - jautāsim un jautājot pārbaudīsim sevi: vai atminies vēl savas mātes rokas, savas mātes aīs, savas mātes ierādi?

Mātes rokas. Ak, šīs milās rokas! Lai cik viņas sastrādātas un cietas, bet cik milās, vieglas un maigas tās saviem bērniem. Viņas zin tikai vienu - glusī un svētās savu bērnu.

Mātes acis. Ak, šīs gaišās, svētās, mīrdošās acis! Vai jūs esat redzējuši vēl otras tik skaidras acis, kā savas mātes acis? Lai arī kur ejat, lai arī kādus cilvēkus satiekat, lai arī cik skaistas viņu acis, vienalga, bet tik skaistās nav jums viņu acis, kā mātes acis, tik silti un milī viņas nemīndzēja un nemīrdzēs.

Mātes sirds. Ak, mātes sirds, kas izteika tāvu dzīlumu, skais-tumu, tāvas mīlestības, uzpurēšanās un sāpuju dzīlumu, kas aptvers to bezgalīgo sirsniņas plašumu, ko tu sevi nes saviem bērniem.

Atceries, šī ir mātes diena - nopietna un skaista, vai tu atminies savas mātes acis, rokas, sirdi, vai tu iepriecināji viņu šodien, vai aizrakstīji viņai svešumā, vai appušķoju viņas kapu, ja viņa ir mirusi, vai aizmirsti neesi viņas svētību? Māte tava lielākā laime, bagātība, spēks. Dzīvo tā, lai nākot pie savas mātes nav acis tev jā-nolsi viņas priekšā.

Pēc A.Skrodelas grāmatas "Manā milā māmuli-pa" materiāliem rakstu sagatavoja

ATIS SLOKA

-(turpin. no 2.lpp.)

33 miljoni no Lietuvos par brivibū. Bet cik maksā tas vergu darbs Vorkutā un citur! Párkrievotā Latgale. Lai arī to atceramies parlamentā! Prezidenta padome apjukusi pati savā tautā. Vienas paaužes laikā més atdzīvosišmies.

Jo mums ir taisnība.

Mums nav laika gaidit, lai zilonis iemācītos darba tikumus. Ziloni nav iemācīti, tie vienkārši ir par lieliem."

H.Medovskis. "Slepenos protokolus atzina, bet pielika punktu, kur vajadzēja būt komatam."

A.Gorbunova. "Gorbačova vietā man būtu kauna piedāvāt izstāties no PSRS pēc tāda likuma, kurā nepieļauj reālu iespēju izstāties".

I.Osolins. "Ir jābeidz lāpīt šo sistēmu, kuras neglītakais pašu darinājums ir milāks par visdārgāko mantu. Man grūti saprast tos deputātus, kas šodien izvēlējušies citus nodarbošanās veidus."

Etot pie skaidra saprāta un pilnas domāšanas, būsloju par Latvijas neatkarību."

I.Sodmenis. "Visai pasaulei mēs teiksim: 'Atpakal mēs vairā neatkarīgāmies!' Lietuvas brīvības lāpa deg par spīti Maskavai, kas grib tu noslāpēt."

Nododiet Lietuvu, tad jums būs viss! Arī milākā kalpa statuss. Mēs stāvām šeit un nevarām šeit nestāvēt."

Sapulces nobeigumā tika balsopts rezolūcijas jautājumā.

"Fret" - 41, "Atturējās" - 42, "Par" - 8003 deputāti. Lai mūs pavada Laimes mātes svētība šajā celā!

JĀNIS BĒRZINS

ANDRIS BĒRZINS MAZSALĀCA

17.aprīlī Mazsalacā ar saviem vēlētājiem tikās AP deputāts, Valmieras RIK priekšsēdētājs Andris Bērziņš.

Mazsalacēs interesēja dažāda rakstura jautājumi. Kaut arī vēlētāju skaita, kuri bija ieraudīties pēc palīdzības, bija neliels. Tāpat kā visur cītar, arī Mazsalacā cilvēki interesējās par tiesībām uz reabilitāciju, tātad atgūt to, kas kādreiz tām piederojis.

Viens no vēl joprojām aktuāliem jautājumiem Mazsalacā ir deficitā preču iegāde. Šajā jautājumā īpašu palīdzību lādā daudzērnu mātes. Svarīga problema radusies 7 mazsalacēju īmenēs, kuras jau otro gadu gaida apsolītos dzīvokļus mājā, P.Birzgala ielas Nr.4 nama vieta. Šī nama iedzīvotāji, cerot uz solito, dzīvo ūsuānos pagaidu dzīvokļos, kurus kārtīgi nevar izvietot pat visas mēnes. Deputāts Andris Bērziņš loti uzmanīgi uzskatīja vēlētāju vēlēmes un apsolīja iedzīvotājiem, kopīgi ar Mazsalacas TDL šo sasāpējušos jautājumus risināt.

H.P. Varbūt arī lasītāji vēlas ieteikt savas domas par P.Birzgala ielas nama Nr.4 saglabāšanu. Vai šīm namam ir kāda vēsturiska vērtība, kura ir svarīgāka par šo īmēnu sadzīves apstākliem. Savas domas lādām sūtīt uz adresi p/k 110.

PAZINOJUMI

13.maijā plkst. 16⁰⁰ Mazsalacas ev. - lut. Baznīcā dievkalpojums - koncerts

Latvijas Kultūras fonda kamerkoris "VERSIJA".

Jūsu ziedojuumi tiks izlietoti baznīcas remontam.

Sakarā ar Pērnavas un Paka ielas nosaukumu atjaunošanu, lādām iedzīvotājus pierakstīties atbilstoši atjaunotajiem ielu nosaukumiem.

Pierakstīšanās notiek katru mēneša pirmajā un trešajā trešdienu izpildkomitejas telpās, no plkst. 10.00 līdz 14.00.

Pie pierakstīšanās nepieciešama pase un viena pierakstīšanās lapīpa.

ANITA ZARIŅA

Esmi pateicīga tiem mazsalacējiem par uzticību, kuri balsoja par manu kandidatūru Pilsoņu kongresam. Mēs kopīgi esam pateikuši kategorisku "nē" okupācijas režīmam, mēs vienoti esam balsojuši par brīvībiem, demokrātiskas Latvijas Republikas atjaunošanu. Lai turpmākājā darbībā ievēlētājiem deputātiem nepiešķūst izturību, prāts un drosme, lai viņus vieno uzticība un mīlestība savai Latvijai.

LNNK pārstāvētās HALĪA MELĀKE

SUĶINĀTĀ

Mazsalacā runā, ka...

... pie skolas priekšājās pozīcijas atstājusas PA armijas dalas. Demontētas arī inženiertehniskās būves.

Āša krogā būvēs atstājusas celles, kuriem prieķa meitas pelnīs velātu, jo arī Mazsalaca maz pamazām tiecas iekļauties pasaules tūrisma aprēķī. Dālu no sapelnītās valūtas meīcas solījušās pārskaitīt pilsētas budžetā. Bet solīts tātu mākā nekrīt!

... mūsu pilsētā ir vistirākais gaiss, jo mums ir tikai viena tekstilfabrika.

Skolas padomes sēde

5.aprīlī notika kārtējā Skolas padomes sēde. Izskatījām aktuālus māvību un audzināšanas jautājumus. Tuvojas mācību gada noslēgums. 25.maijā izskanēs pēdējais zvans 12.klašu skolēniem, tā būs pēdējā mācību diena arī 9.klašu audzēkiem. Nolēmām, ka 25.maijā vasaras brīvdienas varēs doties visi tie skolēni, kuriem gada atzīmes nebūs zemākas par "4", bet pārējie turpinās mācības līdz maija beigām. Tātad tiem, kuri visu mācību gadu ir uzņimīgi mācījušies būs radītas pamatojas priekšrocības - vienu nedēļu atpūties, lai jūnija sākumā varētu iessaitīties vasaras darba nometnēs. Tā kā pavasarā un rudens periodā mūsu skolēni piedāvātu lauku darbos, nolēmām sešiņāt prakses laiku -

2. - 4.klašu skolēniem - 2 dienas,

5. - 7. - " - 5 dienas,

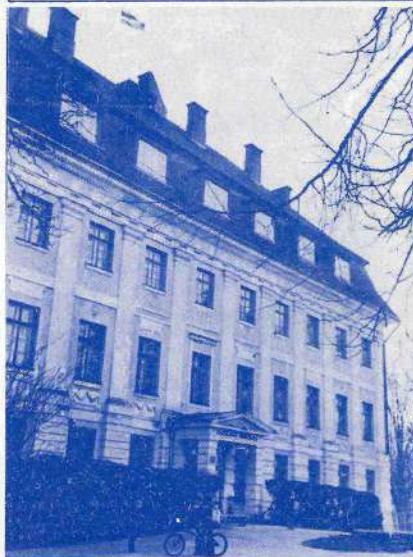
8. - " - 8 dienas,

10.-11. - " - 10 dienas.

No mācību prakses drīkst atbrīvot tikai ārkārtējos gadījumos, ja tam piekrīt skolas administrācija.

Nūsu skolā mācīcas skolēni, kuri vecāki strādā vairāk nekā 25 darbavietās. Materiālo palīdzību skolai līdz šim sniegušas tikai lielākās lauku saimniecības un pilsētas uzņēmumi filiāles. Nonācām pie secinājuma, ka šāds kārtība ir netaisnīga, tāpēc tāka pieejams lēmums - lūgt arī Rūjienas puses saimniecības ieskaitīt skolas šēfības kontā naudušas līdzekļus atbilstoši skolēnu skaitam, kuri mācīs Mazsalacas vidusskolā. Visilgāk un dedzīgāk apspriedām nolikumu par skolēnu uzņēšanu vidusskolā. Lielākā daļa no padomes locekļiem nonāca pie vienots secinājuma. Vidusskola jākļūst par mācību iestādi, kuri mācīs skolēnus jāsagatavo augstskolai, tāpēc nepieciešams izvirzīt augstākas prasības iestājekāsāmenos.

JĀNIS RETNALDS

Laikrakstā izmantoti M.Zariņa foto uzņēmumi.

PROGNOZE

Sēdot ar divdesmit pirmo maiju, pār Zemi valdīs zodiaka zīme Dvīņi, kad attiecības sabiedrībā ir kā normalizējus: konservatīvo spēku rīsaibas brīvība ierobežota - tie nodarbināti pāsi ar sevi.

Dvīņiem, kuriem iesakām nešķirties no "sava" akmens berila, veiksmes mīsies ar Kupieniem. Iespējami uzbrukumi no "saniknotiem" cilvēkiem. Arī veselības stāvoklis Dvīņiem mainīgs. Pastiprināta nervozitāte.

Dvīņi sievietes ir nepastāvīgas, ātri tās iemīlas, bet tikpat ātri viņu mīlestība izdzīest. No rīta tās milē Juri, bet vaka rā Jāni. Viņas ir kaisīgās uz skūpetišanos, bet loti drīz aizmirst savus solījumus.

Dvīņi - viriņi ir praktīgi, bet jautri, dažādi joki viņiem plūdin plātū laukā. Mīlestībā viņi ir vienaldzīgi un labprāt negrib maukt kāklā sakas.

Ar vienu vārdū sakot, tuvojas vasara, un pilnīgi iespējams, ka daža labā dienīga būs padevusies varen sutīga. Dāmas, jaunkundzes un meitenes! Ja nu jūs velkat mugurā sekas kostīmus, vispirms pārliecinieties, vai tie pa ģaro ziemu nav sakrokojušies. Tādēļ turiet pa rokai gludekļus!

Atbildīgais par izdevumu J.MAGLIS
Iespējots Valmieras tip."Liesma".
Adrese: Mazsalaca, p/k 110.

P. 2397 m. 1500

Red. kolēg. A.SLOKA, B.BASKERE,
V.PURINA, R.TAUBE,
J.BĒRZINS.

Maksā 30 kap.